

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) [Regulamentul Bruxelles I \(reformare\)](#) > [Hungary](#)

Regulamentul Bruxelles I (reformare)

Ungaria

Ungaria

GĂSIREA INSTANȚELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

1. Semnificația noțiunii de citare a părților terțe în Codul maghiar de procedură civilă

O parte care a pierdut un proces și dorește să introducă o acțiune împotriva unei părți terțe sau este vizată în cadrul unei acțiuni introduse de o parte terță poate să trimită o citație părții terțe respective. Citarea unei părți terțe poate fi efectuată nu numai de reclamant sau de pârât, ci și de un intervenient sau de o parte terță care a fost citată.

2. Termenele de citare a părților terțe ca act de procedură:

Pârâtul poate solicita citarea unei părți terțe în termen de 30 de zile de la primirea unei cereri de chemare în judecată, iar reclamantul poate solicita acest lucru în termen de 30 de zile de la primirea înștiințării privind introducerea unei cereri reconvenționale pe fond. Această dispoziție se aplică prin analogie în cazul admiterii unor modificări ale acțiunii și ale cererilor reconvenționale.

Persoana care intervine după începerea procesului, și anume intervenientul sau partea terță citată, poate solicita citarea unei părți terțe în termen de 30 de zile de la data intervenției în procedură. În cauzele considerate deosebit de grave (sume în litigiu care depășesc 400 de milioane HUF), termenul pentru declarațiile părții care recurge la citare și ale părții terțe citate nu este de 30 de zile, ci de 15 zile. Declarația depusă de partea care recurge la citare după scurgerea termenului este nulă și neavenită sau, altfel spus, instanța consideră că declarația respectivă nu a fost făcută.

3. Trimiterea unei citații părților terțe:

Partea care recurge la citare are două obligații atunci când efectuează citarea părților terțe. În primul rând, partea care recurge la citare trebuie să transmită părții terțe în cauză citația în scris, indicând motivele citării și oferind o scurtă prezentare a stadiului procedurii. În al doilea rând, actul de citare a părților terțe trebuie prezentat instanței în cadrul ședinței de judecată, în formă scrisă sau orală, cu precizarea motivelor citării. Atunci când depune la instanță actul de citare a părților terțe, partea care recurge la citare trebuie să includă documente care dovedesc faptul că partea terță citată a primit citația și data primirii.

Dacă, în termen de 30 de zile de la notificarea pentru care partea care a recurs la citare a furnizat documente justificative, partea terță citată nu trimite instanței o declarație privind participarea sa la procedură, se consideră

că partea terță citată nu a acceptat citarea ca parte terță. Declarația depusă după scurgerea termenului este nulă și neavenită.

Dacă acceptă citarea ca parte terță, partea terță citată se poate alătura părții care a recurs la citare în calitate de intervenient. Acest lucru poate fi comunicat în scris sau oral în cadrul ședinței de judecată.

În restul cazurilor, admiterea intervenției unei părți terțe citate și poziția juridică a părții terțe citate intră sub incidența dispozițiilor aplicabile intervențiilor.

4. Efectele juridice ale citării părților terțe:

Dacă acceptă citarea ca parte terță, partea terță citată se poate alătura părții care a recurs la citare în calitate de intervenient (invitat). Codul maghiar de procedură civilă prevede două situații diferite în care se pot regăsi intervenenții.

— În cazul în care forța juridică a hotărârii nu acoperă raportul juridic dintre intervenient și partea adversă, intervenientul (inițial, partea terță citată) poate să întreprindă în mod independent oricare dintre acțiunile juridice care pot fi întreprinse de partea sprijinită de respectivul intervenient, cu excepția declarațiilor, a recunoașterii unor drepturi sau a renunțării la unele drepturi. Acțiunile intervenientului produc efecte numai dacă acțiunile respective nu sunt întreprinse de partea pentru care acesta a intervenit în proces și dacă acestea nu intră în conflict cu acțiunile părții sprijinite.

— În cazul în care, în conformitate cu legislația în vigoare, forța juridică a hotărârii acoperă și raportul juridic dintre intervenient și partea adversă, intervenientul (inițial, partea notificată) poate să întreprindă în mod independent oricare dintre acțiunile juridice care pot fi întreprinse de partea sprijinită de intervenient, cu excepția declarațiilor, a recunoașterii unor drepturi sau a renunțării la unele drepturi, aceste acțiuni având efect chiar dacă intră în conflict cu acțiunile părții sprijinite. La examinarea cauzei, instanța apreciază impactul unor astfel de acțiuni contradictorii, ținând seama și de celelalte aspecte ale cauzei.

Cu toate acestea, aspectul dacă forța juridică a hotărârii acoperă raportul dintre intervenient și partea adversă nu este o chestiune care ține de puterea de apreciere a instanței, ci rezultă exclusiv din dispoziții legale.

O astfel de dispoziție legală este articolul 32 alineatul (2) din *Legea LXII din 2009 privind asigurarea auto obligatorie de răspundere civilă față de terți*, care prevede următoarele: „Domeniul de aplicare al oricărei hotărâri judecătorești obligatorii din punct de vedere juridic prin care se respinge cererea de despăgubire a părții vătămate include, de asemenea, titularul poliței, precum și operatorul și conducătorul auto în cazurile menționate la articolul 35 alineatul (1), dacă instanța hotărăște astfel într-un litigiu dintre partea vătămată și societatea de asigurări, agentul de soluționare a cererilor de despăgubire, Biroul național sau administratorul Fondului de despăgubire”. [Articolul 35 alineatul (1) menționat mai sus prevede următoarele: „Partea vătămată poate prezenta administratorului Fondului de despăgubire o cerere de despăgubire pentru pierderile sau prejudiciile cauzate pe teritoriul Ungariei de un autovehicul neasigurat care a încălcat obligația de asigurare, de un autovehicul utilizat de un operator neidentificat sau de un vehicul neidentificat, ori în timpul perioadei de suspendare prevăzute la articolul 26, sub rezerva excepțiilor stabilite în articolul 36. Administratorul Fondului de despăgubiri dă curs cererilor până la valorile-limită precizate în articolul 13 alineatul (1). De asemenea, administratorul Fondului de despăgubire acordă despăgubiri părții vătămate pentru orice prejudicii cauzate de un autovehicul care nu a fost pus în circulație sau care a fost retras din circulație.”]

Acceptarea unei citații a părților terțe nu înseamnă că partea terță citată recunoaște vreo obligație față de partea care a citat-o. Raportul juridic dintre partea care recurge la citare și partea terță citată nu se poate hotărî în cadrul procedurii principale (la care a fost invitată să participe partea terță citată).

Articolul 74 - descriere a normelor și a procedurilor interne de executare

A se consulta formularul [Proceduri de executare a unei hotărâri](#).

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

În Ungaria, instanțele districtuale (*Járásbíróság*) situate în jurisdicția instanței regionale (*Törvényszék*). În județul Pesta, instanța districtuală pentru Buda, în Budapesta, instanța centrală districtuală pentru Buda.

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

În Ungaria, instanțele regionale (*Törvényszék*). În Budapesta, Curtea din Budapesta (*Fővárosi Törvényszék*).

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

- în Ungaria: Curtea (la cererea curții de primă instanță ca hotărârea pe care a pronunțat-o să facă obiectul controlului jurisdicțional).

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Nu se aplică.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

- în Ungaria: articolul 97 din Legea XXVIII din 2017 privind dreptul internațional privat.

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

- în Ungaria: articolele 58-60 (privind citarea părților terțe) din Legea III din 1952 privind Codul de procedură civilă.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

- Acordul dintre Republica Populară Ungară și Republica Populară Bulgaria privind asistența juridică în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Sofia la data de 16 mai 1966,
- Convenția dintre Republica Cipru și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnată la Budapesta la data de 30 noiembrie 1981,
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnat la Bratislava la data de 28 martie 1989, încă în vigoare în ceea ce privește Republica Cehă și Republica Slovacă,
- Convenția dintre Republica Populară Ungară și Republica Franceză privind asistența juridică în materia dreptului civil și a dreptului familiei, privind recunoașterea și executarea hotărârilor, privind asistența juridică în materie penală și privind extrădarea, semnată la Budapesta la data de 31 iulie 1980,
- Convenția dintre Republica Populară Ungară și Republica Elenă privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnată la Budapesta la data de 8 octombrie 1979,
- Tratatul dintre Republica Populară Ungară și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia privind asistența juridică reciprocă, semnat la data de 7 martie 1968, încă în vigoare în ceea ce privește Republica Croația și Republica Slovenia,
- Convenția dintre Republica Populară Polonă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materia dreptului civil, a dreptului familiei și a dreptului penal, semnată la Budapesta la data de 6 martie 1959 și
- Tratatul dintre Republica Populară Ungară și Republica Populară România privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la București la data de 7 octombrie 1958.

Ultima actualizare: 10/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de

serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.